

תדעו

לחברי שדה ארנוג

ראה"ש תשנ"ז
1996/7

ספטמבר 1996

תשרי תשנ"ז

דו"ח ההנהלה

1. פרויקט הביוט

פרוייקט הביוט נכנס לשלב האחרון.

תוך שלושה חודשים אמור להסתיים פרק חיבורי הבתים.

החיבור לרמת הכובש טרם בוצע, ועד שהקמת המכון לא תסתיים לא ניתן יהיה

לחבר את המערכת ולהפעילה. בכל מקרה הכבישים יתוקנו ויוחזרו לרמתם

הקודמת. כן יטופלו השלמות של דיפון וניקוז.

בגמר העבודה תבוצע בדיקה ובמידה וישנם משקים שבהם מספר הבתים שחוברו

למערכת הביוט גדול ממספר הבתים שנלקח בחשבון בהערכת התקציב, יחוייב בעל

החלקה בתוספת בהתאם.

יתכן וימצא פתרון זמני להפעלת המערכת טרם הקמת מכון הטיחור ברמת הכובש,

אם אכן יקרה הדבר, תבוא הודעה על כך.

2. אסיפה כללית.

אנו מתכננים אסיפה כללית במהלך ספטמבר או בתחילת אוקטובר. האסיפה

אמורה לדון במספר רב של נושאים שחנים מהותיים. לשם כך יקבל כל חבר תיק

מפורט לקראת האסיפה על-מנת שהחברים יוכלו לקרוא את התומר מראש ולהגיע

מוכנים יותר לאסיפה זו.

3. שכון בנים ג'

ההנהלה ממשיכה במאמציה לאחד שטחים מתאימים לשכון בנים ג' ולהריץ את

הנושא. באסיפה הקרובה נוכל, אנו מקווים, לעדכן יותר לגבי הנעשה.

5. מועדון נוער

כפי שדיווחנו בעבר, יותל בקרוב בהקמתו של מועדון "משולם" שישימש כמועדון נוער באזור, באזור "מועדון החבר" הנוכחי - הכספים לבניית המועדון יגיעו ממפעל הפיס באמצעות המועצה האזורית, ועל כך אנו מודים לכל הנוגעים בדבר.

6. חיסול המזבלה

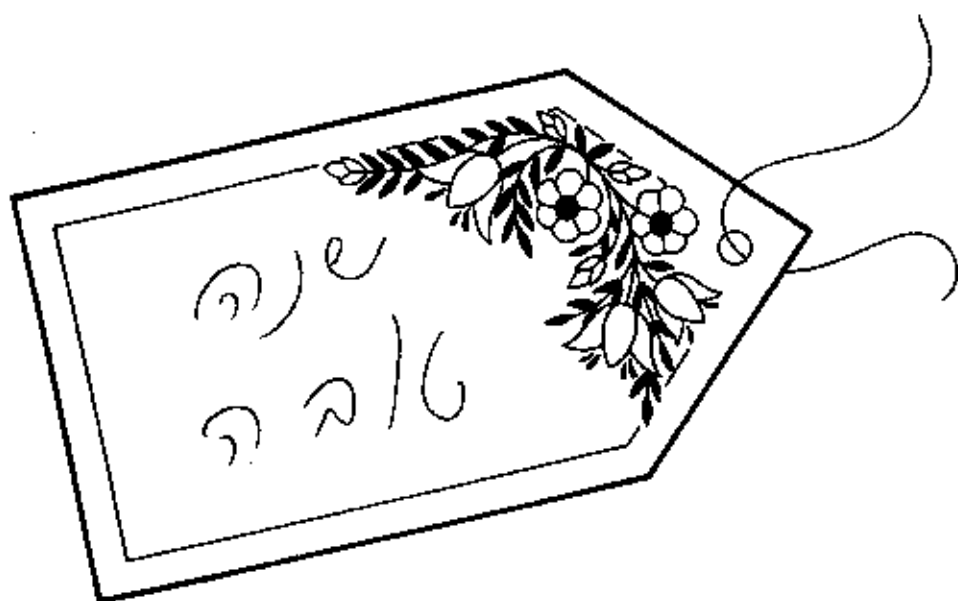
אנו מחסלים את המזבלה על-פי חוראות המשרד לאיכות הסביבה. אנו נאפשר פינוי פסולת באופן זמני לבור מיוחד שנכשיר לכך, באזור המזבלה הקיימת. התברים מתבקשים להקפיד לזרוק פסולת רק במקומות המיועדים לכך ולהמנע מפינוי והשלכת הפסולת לכל מיני פינות במושב.

7. שכן בנים ב'

המכרז הסופי לגמר הפרוייקט אושר, העבודה תחל בימים אלה. חברים שקיבלו היתר בנייה כחוק לאתר שעברו את אישורו של יאיר גור יכולים להתחיל בבניית ביתם.

ההנהלה מברכת את כל תושבי הכפר בשנה טובה, שנת שלום, שגשוג כלכלי ובריאות טובה לכולנו.

אנו פונים לכל מי שמעוניין לתרום ולהתנדב לחדש את הקמת העלון, לערוך אותו ולהפיץ אותו שוב לקראת חג הפסח.

זה אכפת לי

אשה חכמה אחת אמרה לי פעם, "דעי לך שהאדם ניכר לפי סביבתו". לא די בחצר יפה ומטופחת, חשובה בעיקר הסביבה. מבחינת איכות הסביבה הכפר שלנו, לצערי, נמצא מתחת לכל ביקורות. אין להאשים את ההנהלה, יש להאשים רק את הפרט. חפרו ותעלות ניקוז למי גשמים - אנשים נחמדים גוזמים את הגינה וזורקים את הגזם לתעלות, שכמובן נסתמות.

אנשים משפצים את ביתם - את הפסולת זורקים לרשות הרבים : אמבטיות, שברי חרסינה ועוד..

בנו מדרכות - אי אפשר ללכת על המדרכות למה? כי אנשים לא טורחים לגזום את הגדרות המכסות את המדרכות.

יש גם כאלה החונים על המדרכות ובמיוחד ביציאה מן הכפר, ועד שלא יקרה אסון ימשיכו לחנות שם.

פחי זבל - אי אפשר לעבור על ידם בלי מסיכת גז. מה הבעיה, אי אפשר לשטוף את הפח, למקם אותו במקום קבוע ולדאוג שיהיה סגור.

כל הרחובות מלאים בגזם. מה קרה, אי אפשר לתוציא את הגזם יום לפני האיסוף, כמו בכל עיר מתוקנת.

לכן יש לי הצעה : ננהג כמו שנוהגים בגני ילדים ובבתי ספר. תעבור קבוצת נוער בכפר פעם בשבועיים או חודש ותשפוט. הרחוב או הבית שסביבתו נקיה יקבל ציון לשבת, אולי זה יעזור.

יש לנו מושב נהדר, אנא שמרו עליו ואל תזלזלו בו.

בברכת שנה טובה

ג.ב. יש קשיים בהתנדבות לטרמפיאדה מתוך נסיוני זוהי ההתנדבות הכי כייפית שיש. שווה לנסות! חמעוניינים יפנו לחווה ירקוני

לזכרו של אברהם עובדיה

בסוף חודש אוגוסט ליווינו את חברנו אברהם עובדיה למנוחתו האחרונה. משפחת עובדיה הגיעה אלינו בשנת 1953 ואברהם התחיל לעבוד בכפר כשומר. היו שנים שאף שמר, עם הרובה, על ילדי הגן תמיד בחיך ובמילה טובה והם בתמורה העריצו ואהבו אותו.

אחרי מספר שנים נשלח מטעם משמר הגבול לבדיקות והתברר שהוא סובל מאי תפקוד כליות. לאתר שנים של טיפול בדיאליזה, הושתלה בגופו כליה חדשה.

למרות כל הצרות, אברהם פיתח את משקו וטיפל במטע האבוקדו שלו. אז התעוררו בעיות רפואיות נוספות בכלי הדם שלו ונאלצו לקטוע את רגליו. עם כל הקשיים והבעיות כשביקרנו בבית המשפחה לא שמענו מפיו תלונה, תמיד התקבלנו בשמחה. אברהם ובני ביתו התעניינו בשלומנו יותר מאשר בשלומם הם. מצבו של אברהם השתפר כשקיבל רכב מיוחד לנכים הוא מצא לו עבודה אצל חברו הירקן, נקה ירקות וישב ליד הקופה. מבית החולים נהגו להזמין אותו כדי לעודד אנשים שעמדו לפני קטיעת רגל. הוא היה ההוכחה לכך, שהחיים נמשכים אפילו ללא שתי הרגלים. משפחת עובדיה על כל פלגיה יכולה להיות גאה בטיפול המסור שהעניקה לאברהם ז"ל.

יהי זכרו ברוך

גבריאל ולטר

גם זה אכפת לי

קבורה וחלוויה בכבוד

לפני יום כיפור או נזכרים בקרובים לנו שהלכו לעולמם, מי מאיתנו שנכחו בטקס החלוויה, עם כל רגשות העצב המלווים את האירוע, יש פעמים רבות שגם תחושות קשות מלוות את החלוויה עצמה. האם באמת אי אפשר לנהוג אחרת בהולכים לעולמם?

ובכן מבירור כמושבים סמוכים (כמו גוש תל-מונד) התברר כי הם נוהגים להניח את המת בארון קבורה ולא לטלטל אותו עטוף בבד כשתווי הגוף נראים דרכו, הנוהג של ארון קבורה מקובל גם בצח"ל ומכובד יותר.

מבדיקה במושב תרות, התברר כי שם יש אדם האחראי על הנושא והוא דואג לפרטי החלוויה על פי רצון המשפחה וכך מובא המת לקבורה בכבוד וזאת על פי ההלכה היהודית ועל פי הנהלים ובהסכמה עם חברא קדישא.

אמנם אנשים לא אוהבים לדון בנושא זה, אך דומני שמגיע למי שחי בתוכנו שנים רבות בכבוד ראוי לכבוד גם במותו ולקבורה על-פי בחירתו.

אתי גורדון

ברכות ואיחולים

ימי הולדת +65

זליגנר אהרון

רינה עובדיה

רוזנבלט עלי

התחתנו

תומר חורן עם בי"חל ריקי

מיכל רייס עם בח"ל אלון

אייל מגל עם בח"ל נועה

גפן גל עם בח"ל דרור

בני קריגר עם בח"ל סיגל

ליאת לחמן עם בח"ל יוסי

נולדו

להילה (ולטר) ואופיר וייסברג ולכל המשפחה להולדת השלישיה
אור, הדר וארו

לסיגלית (ברלב) ומיכאל שטרן ולכל המשפחה
להולדת איתי

ליעל (שחם) ודקר אילת ולכל המשפחה
להולדת אופק

נכנסו לבית חדש

נורית ויואב שער

שרה אילן

אביבית ואמיר וינברג

התגייסו

ענת נימן

טלי צווכר